

Vlaams
Parlement

vergadering **C144**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 22 februari 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de DAC-projecten (derde arbeidscircuit) in Brussel – 1122 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het tekort aan cheques en andere knelpunten in de uitbetaling van wijk-werkers – 1095 (2017-2018)	5
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de herzieningsprocedures na beslissingen van VDAB en de kruising van databanken – 1080 (2017-2018)	8
VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het afschaffen van en het uitwerken van alternatieven voor het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer' – 985 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Lorin Parys aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het afschaffen van het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer' – 1006 (2017-2018)	11

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de DAC-projecten (derde arbeidscircuit) in Brussel – 1122 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Het DAC-statuuut of derde arbeidscircuit ontstond in de jaren 80 en had als doel werklozen in te schakelen in diensten voor overheden en verenigingen zonder winstoogmerk (vzw). Vanaf 2004 kregen een aantal werknemers een regulier statuut, met dezelfde rechten en plichten als hun collega's. Vanaf dan was het niet enkel VDAB meer die de loonkosten van de ex-DAC op zich nam, maar werden de dossiers opgesplitst per bevoegd beleids-domein. De niet-geregulariseerde DAC-projecten werden verder gesubsidieerd tot einde 2014. Sindsdien worden enkel de arbeidsplaatsen die bezet waren op 30 juni 2012 verder gesubsidieerd, tot de titularissen van deze arbeidsplaatsen uit dienst gaan. Er is met andere woorden gekozen voor een natuurlijk uitdoofscenario.

We vernemen dat u in 2017 de beslissing nam om ruim 30 lopende DAC-projecten in Brussel stop te zetten.

Minister, waarom werden deze DAC-projecten stopgezet? Ik kan vermoeden dat dit past in uw algemeen beleid met betrekking tot het stopzetten van DAC-projecten, maar waarom wordt er niet gekozen voor een uitdoofscenario? Werd hierover overleg gepleegd met de betrokken organisaties of sectororganisaties? Werd er voorafgaandelijk overleg gepleegd met de functioneel bevoegde minister van het beleidsdomein waar deze organisaties actief in zijn? Werd hierover overleg gepleegd met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Het gaat uiteraard om een tewerkstellingsmaatregel en daar hebben we toch snijpunten met de gewestelijke bevoegdheden. Waarom werd bij deze projecten afgeweken van het algemene principe om deze DAC-projecten verder te subsidiëren tot de titularissen uit dienst gaan? Wat moeten de organisaties doen waarbij de opzegtermijnen de stopzettingsperiode ruim overschrijden? Immers, voor sommige organisaties betekent deze beslissing het einde van hun werking en kunnen ze een deel van de opzegvergoeding niet eens financieren.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Poschet, u weet dat we de DAC-maatregel hebben aangepast omdat dit een passieve tewerkstellingsmaatregel is uit de jaren 80. Ik schets eerst de historiek en antwoord ondertussen op uw eerste, derde en vierde vraag.

Sinds 2001 is de regularisatie van het tewerkstellingsprogramma DAC in Vlaanderen van start gegaan. In 2012, dus elf jaar na datum, heeft de laatste regularisatie plaatsgehad. Bij de beslissing van de Vlaamse Regering van 9 maart 2012 tot regularisatie of uitdoving van de toen nog lopende DAC-projecten, zowel in Vlaanderen als in Brussel, waren er drie mogelijkheden. Een eerste mogelijkheid was regularisatie door het bevoegde beleidsdomein waarbij de eventuele meerkost ten laste viel van het bevoegde beleidsdomein dat het project overnam. Een tweede mogelijkheid was regularisatie door het bevoegde beleidsdomein waarbij de eventuele meerkost ten laste viel van de werkgever zelf. Een derde mogelijkheid was de uitdoving, waarbij de DAC-arbeidsplaatsen die bezet waren op 30 juni 2012 verder gesubsidieerd worden tot de titularissen van deze arbeidsplaatsen uit dienst gaan.

Voorafgaand aan deze beslissing zijn er diverse interkabinettenwerkgroepen (IKW's) geweest met de verschillende beleidsdomeinen, waarbij elk beleidsdomein

heeft aangegeven welke projecten ze wilden regulariseren. Ook de Brusselse projecten werden toen voorgelegd aan die IKW. De overige Brusselse projecten zijn sinds eind 2011 verschillenden keren aangeboden aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ter regularisatie. Dit gebeurde via brieven en overleg met minister-president Charles Picqué, minister Benoît Cerexhe, minister Celine Frémault, minister Didier Gosuin en minister Guy Vanhengel. Ook aan Actiris bezorgden we verschillende cijfergegevens over hoeveel werkgevers en over hoeveel subsidiëring, maar een definitieve beslissing door het Brusselse gewest is, niettegenstaande vele brieven, mails en overleg altijd uitgebleven.

Na vijf jaar was ik in 2017 van oordeel dat zich ook voor deze projecten een definitieve beslissing opdrong. Het was nogal gemakkelijk om als enige nooit een beslissing te nemen en dan maar alles te laten zoals het was. Ik vond dan ook dat ik de beslissing het best zelf nam. Gezien DAC een passieve maatregel is, besliste ik eind juli 2017 de financiering van de overige projecten stop te zetten vanaf 1 september 2018. De vrijgekomen middelen zullen we investeren in een actief opleidingsbeleid en dienstverlening in Brussel. Het is dus geen besparingsmaatregel, want we zullen de middelen herinvesteren in een positieve activering in Brussel.

Net als bij de andere regularisatierondes is er geen voorafgaand contact geweest met de betrokken organisaties. We hebben dat dus nooit gedaan met de organisaties zelf. Er zijn veel te veel organisaties die daarbij zijn betrokken, en wij vonden dat het het best de departementen zelf zijn die de nodige stappen zetten en te werk kunnen gaan zoals ze zelf wensen.

Mijn beslissing van juli 2017 tot stopzetting van de subsidiëring vanaf 1 september 2018 staat los van die van de Vlaamse Regering uit 2012. Vandaar dat er ook andere modaliteiten zijn. Volledigheidshalve kan ik nog toevoegen dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) momenteel het regulariseren van vier projecten onderzoekt.

Indien de werkgevers de DAC'ers niet in dienst wensen te houden, dienen ze vanaf 1 september zelf in te staan voor de subsidiëring van de arbeidsplaatsen waarvan de opzegtermijn nog niet is afgelopen. Eventueel kunnen ze aan het Brusselse Gewest de vraag stellen naar mogelijke subsidiëring na 1 september. Eind vorig jaar heeft Actiris voor elk project het bedrag van de huidige subsidiëring opgevraagd en ontvangen.

Het komt er dus vooral op neer dat ik na vijf jaar overleg nooit een beslissing heb gekregen, na dat regelmatig te hebben gevraagd, na brieven te hebben geschreven. U ziet welke ministers ik ondertussen allemaal heb gezien, en in Brussel is de minister van Werk meer veranderd dan in Vlaanderen. Ik heb dus zowel de vorige als de huidige daarover gesproken, en ik kan alleen maar zeggen dat ik daar nooit, nooit enig resultaat van heb gekregen, dat ik daar nooit enige beslissing van heb gekregen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Dank u wel, minister. U zegt dat u vijf jaar hebt geprobeerd om een antwoord te krijgen van de Brusselse ministers. Was dat dan een antwoord in de vorm van een beslissing of een advies dat u van hen vroeg? Zij beslissen daar immers toch niet over. Dat is toch uw beslissing, hoe er verder wordt omgesprongen met de DAC-statuten, of heb ik het fout ter zake? Er zijn drie mogelijkheden opgesomd: de regularisatie via de bevoegde beleidsdomeinen met de kosten voor de beleidsdomeinen, of die met de kosten voor de werkgevers of een uitdovingsscenario. Uiteindelijk hebt u ervoor gekozen om geen van die drie te nemen. Dat is, denk ik, uiteindelijk wel een politieke keuze. Nu, het feit dat u geen antwoord zou hebben gekregen van Picqué, Cerexhe,

Fremault, Vanhengel en Gosuin is wel iets dat ook bij mij vragen oproept. Daar zullen mijn collega's in het Brussels Parlement misschien nog wel een vraag over kunnen stellen. In elk geval is het, als het zo blijft doorgaan, wel nog positief dat de vrijgekomen middelen ingezet blijven voor positieve activering in Brussel. Minister, ik vroeg me af of u daar al concrete pistes voor hebt: op welke manier zullen die middelen dan worden ingezet?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, gewoon ter informatie, hebt u er een zicht op over hoeveel medewerkers het gaat? Het gaat over een dertigtal organisaties, maar over hoeveel mensen gaat het?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is juist dat het een dertigtal organisaties zijn, en ik denk dertig à veertig mensen.

We hebben aan die Brusselse ministers gevraagd welke ze wilden regulariseren en die kostprijs verder dragen, want we zouden dat anders stopzetten, zo zeiden we. Daarover hebben we in vijf jaar nooit een antwoord gekregen, en dan heb ik gezegd 'nu is het genoeg geweest, nu zetten we de subsidiëring stop'. Dat is dus wat er is gebeurd.

U vraagt waar we dat gaan inzetten. We moeten natuurlijk bij de gemeenschapsbevoegdheden blijven, dus we zullen nu extra middelen hebben bij VDAB en SYNTRA Vlaanderen om in Brussel in te zetten. Ik kan niet heel concreet zeggen waar die middelen heen gaan. Dat gaat naar de algemene middelen die we in Brussel inzetten binnen onze gemeenschapsbevoegdheid.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Zoals u zegt, gaat u eigenlijk niet besparen op het totale middelenpakket dat naar Brussel gaat. Dat is dus een goede zaak. U had dus eigenlijk ook gewoon voor een uitdoofscenario kunnen kiezen, denk ik, zoals bij de rest. Dat is een politieke keuze. Ik begrijp dat, maar ik vind het wel jammer en ik hoop dat er voldoende wordt gecommuniceerd, ook vanuit Vlaanderen, niet alleen vanuit Brussel, ten behoeve van die betrokken organisaties, zodat die toch weten waar ze aan toe zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het tekort aan cheques en andere knelpunten in de uitbetaling van wijk-werkers – 1095 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Voorzitter, we weten allemaal dat we sinds 1 januari van dit jaar naar een nieuw systeem zijn gegaan, van PWA naar wijk-werken. Elk nieuw systeem heeft natuurlijk zijn kinderziektes, dingen die niet op voorhand kunnen worden ingeschat. Het lijkt me echter de bedoeling te zijn om, als we iets wijzigen, zo veel mogelijk dingen wel goed in te schatten, zodat een overgang naar een nieuw systeem zo vlot mogelijk gaat. We zien toch wel dat er bij de overgang nu een aantal problemen rijzen die men naar mijn aanvoelen toch wel had kunnen inschatten. Er zijn ook een aantal dingen die men niet kon

inschatten. Zo zou de uitgiftemaatschappij niet kunnen volgen met het drukken van de wijk-werkcheques. De levering van die cheque aan de gebruiker loopt daardoor vertraging op. De wijk-werker zou al activiteiten kunnen uitvoeren, wat natuurlijk goed is, maar kan daarvoor dan worden betaald? Ook op dat vlak blijken er problemen te zijn. Voor die mensen is dat toch wel vaak een groot probleem. Dat zijn mensen met een klein inkomen, waarvoor dat kleine bedrag per uur vaak wel een verschil maakt. De goede en vlotte betaling van het werk dat wordt geleverd, lijkt me dus zeker toch wel een prioriteit.

Een aantal voorbeelden hebben mij bereikt.

Gewone mensen begrijpen vaak niet de VDAB-communicatie over hoe zij aan cheques moeten geraken, hoe zij die moeten bestellen. Ofwel komen ze hiermee rechtstreeks naar de wijk-werkorganisator, ofwel komt die dit te weten doordat de wijk-werker aangeeft dat hij nog geen cheques heeft ontvangen. Natuurlijk kan men activiteiten doen zonder dat men gemeld is als gebruiker en zonder dat de voorwaarden voor de gebruiker in orde zijn. Ook bij gemeenten, OCMW's of scholen weten de diensten waar de communicatie aankomt, ook niet altijd wat ze daar mee aan moeten en op welke manier dit in orde kan worden gebracht. Ook de cheque-maatschappij die de bestellingen moet doen, blijkt niet altijd te kunnen volgen. De vergoeding van wijk-werkers voor activiteiten in januari 2018 zou pas half februari plaatsvinden. Minister, ik vind het echt wel een probleem voor mensen die het financieel al niet gemakkelijk hebben. Voor mensen die al in een precaire situatie zitten, is meer dan een maand moeten wachten op hun centen toch wel moeilijk.

Momenteel is het enorm druk door het omzetten van het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap (PWA) naar wijk-werken, waardoor er nog niet altijd tijd was om bij alle ex-PWA-gebruikers na te gaan of ze zich al hebben ingeschreven en of ze hebben begrepen hoe ze zich moeten inschrijven. De VDAB-communicatie over de instructies voor het scannen van de cheques en de richtlijn hierover komen laat door, zo krijgen we te horen.

De wijk-werkorganisator klaagt over het feit dat er geen vergoeding is voorzien voor het binnenbrengen van de cheque. Voordien was dat ook niet zo. De wijk-werkers moeten dit nu bij de organisator doen en niet langer bij de uitbetalingsinstantie, zoals het voordien was.

Het gebrek aan een vergoeding, zo zegt men mij, lijkt onwettelijk als wordt geëist dat de cheques persoonlijk worden binnengebracht. Een contract tussen werkgever, wijk-werkorganisator en wijk-werkwerknemer, met verplichtingen en van weerszijden een vergoeding voor het binnenbrengen, was zeker ook bij het PWA vroeger niet het geval. Ik wijs er voor de volledigheid op dat dit ook een knelpunt is of toch ook iets waarover men zich vragen stelt.

Minister, wist u ook al van deze problemen? Zijn er nog andere problemen die mij niet hebben bereikt? Is er overleg met VDAB, Edenred, de wijk-werkorganisaties en de lokale besturen om die problemen te verhelpen? Hoe gaat u de problemen oplossen, zeker met betrekking tot de vergoeding voor de gewerkte uren, want dat lijkt me toch wel een ernstig probleem?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Claes, de door u genoemde knelpunten zijn ondertussen allemaal geremedieerd. Over de communicatie, de registratie als gebruiker en de aanvraag van activiteiten wil ik toch een aantal elementen naar voren brengen.

In november 2017 was er een eerste communicatie aan meer dan 17.000 PWA-gebruikers. In december 2017 waren er 10.000 gebruikers geregistreerd in het

kader van wijk-werken. Zij hebben concrete informatie en instructies gekregen. Enkel na registratie als gebruiker kan een activiteit aangevraagd worden. Vanaf 1 januari 2018 kunnen potentiële gebruikers met alle vragen terecht bij de lokale organisator. Edenred ontwikkelde op vraag van VDAB een informatieve flyer. Een speciale webpagina binnen de VDAB-website voorziet in een apart luik, specifiek gericht op de gebruikers.

Met betrekking tot het aanschrijven van de verkeerde contactpersonen bij de gebruikers: dat klinkt raar, want de gebruiker zelf geeft het contactadres en e-mailadres op. Als het verkeerd zou zijn, hebben ze het zelf verkeerd opgegeven. Ik weet niet waar het anders verkeerd gelopen zou kunnen zijn.

In verband met de aflevering van wijk-werkcheques door Edenred: 165.220 wijk-werkcheques zijn uitgegeven in januari. Er was een initiële achterstand op het vlak van de uitgifte van de cheques. Die werd in de week van 22 januari 2018 volledig weggewerkt.

Wat betreft de vergoeding van de wijk-werkers: er zijn nu twee betaaldaten per maand, in plaats van maar één: de 6de en de 14de van de maand.

Wat betreft de uitbetaling van de geleverde prestaties en van de verplaatsingsvergoedingen: er zijn 81.016 gepresteerde wijk-werkuren uitbetaald in februari 2018. Dat zal dus zijn voor prestaties in januari. De wijk-werker kan tot twee maanden na zijn prestatiedatum zijn wijk-werkcheques en het prestatieformulier indienen.

Met betrekking tot het scannen van de wijk-werkcheques: de verspreiding van de handscanners en de opleiding hebben plaatsgevonden in de week van 22 januari 2018.

Wat betreft de afwezigheid van een vergoeding voor het binnenbrengen van de papieren cheques: u hebt zelf al gezegd dat de werkwijze dezelfde is als destijds bij het PWA. Met de organisator is afgesproken dat dat deel uitmaakt van het takenpakket van de organisator. De organisator weet dus dat dit bij zijn prestatie hoort.

Ik heb op dit moment geen weet van nog bijkomende kinderziektes. Er zijn natuurlijk altijd vragen, maar dat reken ik niet bij de kinderziektes.

VDAB heeft een directe communicatie met de organisatoren van wijk-werken en met Edenred. De organisatoren wijk-werken staan in voor de communicatie aan de gebruikers, de wijk-werkers en de lokale besturen.

De websites van VDAB en Edenred ondersteunen de organisatoren. Om de communicatie te faciliteren, heeft VDAB op zijn eigen website een communicatiepakket ter beschikking gesteld. Er zijn inderdaad wat problemen geweest, maar ik heb de indruk dat die nu zijn opgelost.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, ik weet niet of de problemen zijn opgelost. Tenzij ik het verkeerd heb begrepen, hebt u verklaard dat slechts 10.000 van de 17.000 gebruikers in december 2017 waren geregistreerd. Wat is dan gebeurd met de 7000 gebruikers die niet zijn geregistreerd? Zijn zij ondertussen geregistreerd? De opvolging hiervan is zeker noodzakelijk. Gaat het misschien om mensen die geen gebruikers meer zijn? Ik begrijp het niet. Indien iemand niet als gebruiker is geregistreerd en geen cheques heeft, maar toch mensen laat werken, kan hij niet betalen of kan hij die mensen geen cheque overhandigen. Ik sta aan de kant van de mensen die hebben gewerkt. Er waren 17.000 gebruikers,

waarvan 10.000 gebruikers waren geregistreerd. Het lijkt me dan ook zinvol te weten wat is gebeurd met die 7000 gebruikers die niet waren geregistreerd. Op welke wijze gaan zij met het nieuwe systeem om?

U hebt verklaard dat in januari 2018 165.000 cheques zijn uitgegeven, waarvan 81.000 cheques zijn betaald. De helft is dus niet betaald, of heb ik dat verkeerd begrepen? *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters)*

Als 81.000 cheques in januari 2018 zijn betaald en de rest nog in februari 2018 is betaald, klopt het verhaal en is iedereen vandaag betaald. Dat lijkt me de grootste zorg. We moeten ervoor zorgen dat mensen die hebben gewerkt ook kunnen worden betaald.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Claes, ik denk dat ik het slecht heb verwoord. Na een maand waren er al 10.000 registraties. Daarna zijn er nog gevolgd. In november 2017 is hierover gecommuniceerd en binnen een maand hebben 10.000 mensen zich geregistreerd. Daarna zijn er nog mensen gevolgd en nu bevinden we ons dicht bij 17.000 registraties. Ik ken het getal niet juist, maar ik zal het u laten bezorgen. Dat is het verschil. Het is niet zo dat 7000 mensen verdwenen. Wat niet kan, is dat iemand zich niet als gebruiker inschrijft en toch mensen tewerkstelt. Dat kan en mag niet. Die mensen kunnen niet met de wijk-werkcheques werken.

U hebt verklaard dat in februari 2018 nog 81.000 cheques moesten worden betaald. Dat klopt. De rest is betaald zodra de cheques zijn ingeleverd. Als ze de cheques nog niet hebben ingeleverd, hebben die mensen na de prestatie nog twee maanden de tijd. De cheques voor januari 2018 die zijn ingebracht, zijn ten laatste in februari 2018 betaald. Ze moeten echter wel zijn ingebracht. Ik kan niet zeggen dat het exact om 81.000 en 81.000 cheques gaat, maar u begrijp wat ik bedoel. De achterstand is in februari 2018 weggewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Sonja Claes (CD&V): Minister, ik dank u. Ik denk dat het een goede zaak is dat we dit van nabij opvolgen. Een deel van die 17.000 gebruikers kunnen mensen zijn die enkel in de zomer voor het tuinonderhoud gebruiker zijn. We moeten dit heel goed opvolgen, want we hebben de gebruikers nodig voor eventuele andere maatregelen die we nog in onze mouw hebben zitten. We moeten de mensen die werk hebben, goed in het oog houden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de herzieningsprocedures na beslissingen van VDAB en de kruising van databanken – 1080 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, dit is een enigszins technische vraag om uitleg, maar ze raakt een belangrijk onderdeel van de werking van VDAB, namelijk de kruising van de databanken van VDAB met andere relevante databanken.

De aanleiding is een bericht dat me is overgemaakt over een werknemer die van VDAB een brief had gekregen om zijn activeringsinspanningen te bespreken.

Aangezien hij werkte, leek een gesprek met VDAB hem op dat ogenblik niet zinvol en heeft hij niet geantwoord. Ook een tweede brief van VDAB werd niet beantwoord omdat hij nog steeds aan het werk was. Er volgde een schorsing door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorzieningen (RVA), zonder dat hem in de praktijk een uitkering werd betaald. De impact was voor de persoon in kwestie niet voelbaar, tot hij opnieuw werkloos werd. Pas dan werd hij voor het eerst met zijn schorsing geconfronteerd. Hoewel hij steeds in zijn recht was geweest, had hij geen recht op een uitkering. Hij had inderdaad op de brief kunnen reageren, maar besepte op dat ogenblik de hoogdringendheid niet. Toen hij vroeg de beslissing te herzien, bleek dat de herzieningstermijn van drie maanden reeds was overschreden. Tijdens de periode waarin de beslissing had kunnen worden herzien, was deze persoon uiteraard nog aan het werk.

Uit artikel 111/24 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de organisatie van arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding van 5 juni 2009 blijkt het volgende: "Met behoud van de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen over verjaring kan de controledienst zijn beslissing herzien binnen de termijn voor het instellen van een beroep bij het bevoegde rechtscollege of, als het beroep al is ingesteld, tot de sluiting van de debatten als: vastgesteld wordt dat de beslissing van de controledienst is aangetast door een juridische of materiële vergissing; op de datum waarop de beslissing is ingegaan, het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling is gewijzigd; een nieuw feit of nieuw bewijsmateriaal dat een weerslag heeft op de rechten van de verzoeker, ingeroepen wordt; vastgesteld wordt dat de beslissing van de controledienst is aangetast doordat de verplicht ingeschreven werkzoekende onjuiste of onvolledige verklaringen heeft afgelegd, een vereiste aangifte niet heeft gedaan of te laat heeft gedaan, onjuiste of vervalste stukken heeft voorgelegd of onregelmatigheden heeft begaan."

Het zou gaan om iemand die als gedetacheerde in Vlaanderen actief is. De plichten betreffende de betaling van de personenbelasting, de socialezekerheidsbijdragen van de werknemer en de werkgever en de rechten betreffende het eventueel ontvangen van uitkeringen blijken in dit verband vaak moeilijk te volgen.

Alleszins, het doet wel vragen rijzen over de benutting van mogelijkheden van het kruisen van databanken. De VDAB zou te allen tijde moeten kunnen zien voor wie RSZ-bijdragen worden betaald en dus werkt, alsook wie RVA-uitkeringen ontvangt en dus niet werkt. Ook bij buitenlandse tewerkstellingen kan Limosa interessante gegevens bezorgen. Indien al deze gegevens worden samengelegd, kunnen controle en sanctionering efficiënter gebeuren. Brieven blijven sturen naar mensen die al werken, zal niet zinvol zijn.

Uit hetzelfde besluit, art. 111/22, blijkt namelijk dat: "§ 2. De controledienst houdt, voor zover die informatie ter beschikking is uiterlijk op het moment van het verhoor, rekening met: 1° de informatie, afkomstig van de verplicht ingeschreven werkzoekende; 2° de informatie, afkomstig van de bemiddelaar. Hieronder vallen het dossier dat de bemiddelaar heeft bezorgd aan de controledienst, de beoordelingen en de evaluaties die de bemiddelaar heeft opgemaakt conform afdeling 2; 3° de informatie, afkomstig van partnerorganisaties; 4° de beslissingen die zijn genomen binnen een periode van twaalf maanden vóór de controledienst een beslissing heeft genomen; 5° de informatie, afkomstig van de RVA, met inbegrip van de door RVA of de diensten van de andere gewesten bevoegd voor de controle op de beschikbaarheid opgelegde sancties, als die sancties zijn opgelegd binnen de periode van vierentwintig maanden vóór de controledienst een beslissing heeft genomen."

Daarnaast kan men ook de vraag stellen of de statistieken van de VDAB dan nog wel up-to-date zijn, wanneer blijkt dat mensen die wel werken toch nog als werkzoekenden worden behandeld. Misschien is onze werkloosheidsgraad wel beter dan gedacht.

Minister, klopt het dat deze herzieningstermijn inderdaad slechts drie maanden is? Indien blijkt dat bepaalde beslissingen onrechtmatig zijn genomen, dan zou men toch steeds moeten kunnen ingrijpen. Is een aanpassing van het besluit aan de orde?

Blijkbaar wordt nu pas, hoewel de mogelijkheden toch al lang bestaan, de laatste hand gelegd aan een kruising met de databank van de sociale zekerheid. Waarom nu pas, wat waren de moeilijkheden?

Met welke databanken heeft VDAB nog een kruising, of maakt VDAB plannen om gegevens te delen? Ik denk aan de RIZIV-, leefloon-, en andere databanken.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: De herzieningstermijn is inderdaad vastgesteld op drie maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van de administratieve beslissing. De problematiek die u schetst, is gelukkig eerder uitzonderlijk, omdat VDAB al vanaf 2005 de informatie kruist met diverse databanken. Ik kom daar straks op terug. Kunnen werken met dat de bronnenmateriaal uit die databanken zorgt ervoor dat VDAB bij de beoordeling van de dossiers van werkzoekenden in bijna alle gevallen kan terugvallen op juiste en volledige informatie. Naar aanleiding van uw vraag heb ik beslist dat, als er een onterechte beslissing is genomen ten gevolge van foute informatie, de mogelijkheid van rechtzetting altijd bewaard zal blijven. Ik zal de wetgeving daarvoor laten aanpassen. Het is niet meer dan rechtvaardig, als de persoon in kwestie zelf geen fout heeft gemaakt, dat hij daar niet op één of andere manier voor moet boeten. Met de huidige wetgeving is dat niet mogelijk. We zijn nu aan het onderzoeken hoe ze aangepast moet worden.

In het kader van de in de vraag beschreven problematiek heeft VDAB al sinds 2005 effectief een directe koppeling van zijn databanken met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ), het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ), het Nationaal Intermutualistisch College (NIC) en de ziekenfondsen, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en het Rijksregister.

VDAB heeft nog koppelingen operationeel of gepland tussen zijn databanken met de databanken van: het Federaal agentschap voor de kinderbijslag (FAMIFED) de POD Maatschappelijke Integratie, de OCMW's, de andere regionale bemiddelingsdiensten Actiris, ADG en Forem, de uitbetalingsinstellingen van de werkloosheidsuitkeringen het Vlaams Agentschap Inburgering het Departement Werk en Sociale economie, het ESF-agentschap Vlaanderen, het Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen, het Agentschap voor Onderwijsdiensten, het Vlaams Agentschap voor Ondernemersvorming – SYNTRA Vlaanderen en het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH). Met die databanken is in koppeling voorzien of is die gepland. U noemde Limosa, maar daar is geen uitwisseling mee. Ik heb niet geïnformeerd waarom dat niet zo is. Waarschijnlijk is dat onmogelijk of levert dat problemen op.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Een aanpassing van de wetgeving lijkt mij inderdaad nuttig. Ook voor uitzonderlijke gevallen moeten we een adequaat antwoord bieden.

Wat betreft de koppeling aan databanken, weet ik dat VDAB daar al heel lang over nadenkt en ook al resultaten heeft geboekt. De lijst van wat gepland is en nog moet gebeuren, is bijzonder lang.

Minister Philippe Muyters: U had gevraagd met welke andere databanken er een koppeling was. Er is al een uitwisseling van data met alle diensten die ik heb

opgesomd, behalve de OCMW's. Er is in al die gevallen een eerste stap gezet. Het is 'work in progress'.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Dat is positief. Wat betreft die koppeling met de OCMW's: dat is inderdaad een prioriteit. Steeds meer OCMW's willen samenwerken met VDAB voor arbeidsbemiddeling. Die koppeling van databanken is op dat vlak essentieel. In het debat over de al dan niet eindigheid van de werkloosheidsuitkeringen is het een conditio sine qua non om een goede samenwerking te hebben en minstens die koppeling te hebben. Mochten meer uitkeringen van werkzoekenden worden stopgezet, dan komt men uiteraard automatisch bij het leefloon en het OCMW terecht.

Het zou goed zijn mocht u nog kunnen onderzoeken waarom die koppeling met Limosa niet gebeurt. Het lijkt me vreemd dat dit niet kan en het lijkt mij wel nuttig om dat te doen, gezien het steeds toenemende belang van buitenlandse tewerkstelling in Vlaanderen. Mocht u dat alsnog kunnen opnemen, zou dat bijzonder positief zijn.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp-a): Minister, in de opsomming van de instanties waarmee informatie wordt uitgewisseld, heb ik onderwijs niet gehoord. Dat is nochtans belangrijk. Of heb ik dat gemist? Is dat al actief?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Er zijn er twee, namelijk het Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen en het Agentschap voor Onderwijsdiensten. U vraagt dat vooral voor de NEET's (not in education, employment or training), neem ik aan. Ik heb tijdens een vorige commissievergadering al gezegd dat die uitwisseling nu kan beginnen omdat we eindelijk de toelating hebben van de Privacycommissie. Het gebeurt nog niet, maar het is een opmaak. De machtiging is er, maar de koppeling gebeurt nog niet, maar wordt wel uitgewerkt.

Wat betreft het OCMW: daar moeten we nog aan beginnen, maar dat willen we echt wel doen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Het is bijzonder belangrijk om die koppeling efficiënt te benutten. Ik ben blij dat er werk van wordt gemaakt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het afschaffen van en het uitwerken van alternatieven voor het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer'

– 985 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Lorin Parys aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het afschaffen van het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer'

– 1006 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, in juli werd de principiële beslissing genomen tot opheffing van de wettelijke bepalingen inzake de basiskennis bedrijfsbeheer. Er was aangekondigd dat die afschaffing zou ingaan vanaf 1 september 2019. Gelijktijdig werd ook aangekondigd dat er werk zou worden gemaakt van een uitvoerig plan dat alternatieven zou ontwikkelen met het oog op de kwaliteit van het ondernemen en de kennis van de ondernemers. De afschaffing van het attest bedrijfsbeheer is ook een gevolg van de omzetting van Europese richtlijnen. Voor ons is het belangrijk dat dit waardevol is en dat er in alternatieven wordt voorzien. Intussen heeft de Vlaamse Regering het voorontwerp voor een tweede maal principieel goedgekeurd, en het zit nu bij de Raad van State.

We hebben ondertussen vernomen dat de eigenlijke afschaffing van het attest vervroegd wordt naar 1 september 2018. Dit is op zich een positieve zaak voor de duidelijkheid en om de fase van onzekerheid te vermijden. De timing voor de alternatieven in het plan dient zeker gerespecteerd te worden, eenmaal de afschaffing in werking is getreden. Tegen dan moeten de alternatieven zijn uitgerold.

Minister, welke zijn de voornaamste nieuwigheden in het plan? Zijn er nog knelpunten die uitgeklaard moeten worden? Hebt u over alles een akkoord? Is er iets opgenomen met betrekking tot de invulling van prestartersbegeleiding? Is er iets opgenomen om in tussentijd – tussen de afschaffing en het afronden van het plan – startende ondernemers aan te sporen zich voldoende te scholen voor de opstart van de zaak? Zijn er nog knelpunten? Is er nog overleg met de sectoren inzake vaktechnische competenties? Er was nog onduidelijkheid omtrent de bouwsector.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, wie vandaag een zaak wil starten, moet nog altijd verplicht een attest basiskennis bedrijfsbeheer voorleggen. U hebt ervoor gezorgd dat dit vanaf 1 september niet langer het geval zal zijn. U wilde normaal op 1 september 2019 starten, maar hebt op vraag van de sociale partners in uw beleidsbrief opgenomen dat dit al kan vanaf 1 september 2018. Dat is positief, want zo is de overgangperiode erg kort en is er weinig onduidelijkheid.

U hebt samen met de ondernemers en het onderwijsveld een actieplan uitgewerkt waar iedereen met zin voor ondernemen een beroep op kan doen. In het plan is sprake van nauwe samenwerking met het onderwijs omdat ondernemerschapcompetenties al vanaf jonge leeftijd moeten worden opgebouwd. U gebruikt de afschaffing van het attest dus om het nieuwe actieplan dynamischer te maken en in te spelen op drie belangrijke groepen: jongeren in het onderwijs, starters met plannen om te ondernemen of ondernemers die reeds van start gingen.

Minister, mijn vragen zijn dus zeer voor de hand liggend. Kunt u ons wat meer toelichting geven bij die samenwerking met het onderwijs? Hoe zal dat concreet verlopen? Welke maatregelen staan op stapel om ervoor te zorgen dat u het doel van het actieplan kunt verwezenlijken? Hoe zult u beginnende of potentiële ondernemers stimuleren om toch een opleiding te volgen om die nodige competenties te verwerven?

Collega Vanwesenbeeck is er niet, dus ik maak er even gebruik van om gewoon haar vraag ook te stellen, die anders was dan de vragen die collega Christiaens en ik hadden voorbereid. Zij vroeg zich vooral af, op basis van een vraag van UNIZO, hoe het financieel management kon worden meegenomen in heel het verhaal dat u nu schrijft.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik was al van plan om de vragen van mevrouw Vanwesenbeeck uiteraard ook in het antwoord mee te nemen, maar veeleer dan jullie gewoon een antwoord te geven op de vraag, ga ik het geheel doorlopen, en dan hebben jullie sowieso de antwoorden op alle vragen die zijn gesteld.

Ik ga terug naar 14 juli 2017. Toen heeft de Vlaamse Regering de eerste principiële goedkeuring gehecht aan de opheffing van de wettelijk vereiste basiskennis bedrijfsbeheer. Toen is gezegd 'laten we 1 september 2019 opschrijven', maar de collega's hebben me toen gevraagd te proberen te komen met een actieplan inzake ondernemerscompetenties. Dat ben ik vanaf dan ook beginnen uit te werken. In dat actieplan ligt het accent voortaan op levenslang leren in plaats van die eenmalige vorming. Ik heb dat bij de bespreking die we hier al hebben gehad over dat bedrijfsattest altijd gezegd: het is nogal raar, je moet dan in het begin van je carrière een attest halen, maar dat dat na een tijd voor een stuk verouderd is, wordt niet meegenomen. In de toekomst zullen de aangeboden opleidingen beter moeten inspelen op de specifieke noden van doelgroepen. Er is toch wel een verschil naargelang het gaat over mensen met of mensen zonder voorkennis. Ik denk dat er ook een verschil is naargelang de opleiding die de personen in kwestie al dan niet hebben genoten in het verleden. Men moet ook kunnen inspelen op de voortdurend veranderende omstandigheden. Zo antwoord ik ook al op de vraag van mevrouw Vanwesenbeeck. De digitalisering kan mee aan bod komen. E-commerce, wijzigende flankerende wetgeving, doorgroei en opschaling zijn volgens mij andere aspecten die aan bod kunnen komen in die opleidingen.

Wat voor mij ook heel belangrijk is, is dat die opleiding zeer praktijkgericht zal worden gegeven, dus geen algemene theorie, maar business- en financiële plannen concreet opmaken. Voor de mensen die met een zaak starten, zou dat veel efficiënter zijn.

Op 26 januari van dit jaar keurde de Vlaamse Regering na het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) de voorziene opheffing voor een tweede keer principieel goed. We zijn dan daadwerkelijk ingegaan op de vraag van de SERV om dat opnieuw te vervroegen naar 1 september 2018, door het feit dat ik ondertussen dat actieplan had gemaakt en het door de Vlaamse Regering ook positief werd bevonden dat we dat naar 1 september 2018 zouden brengen. Momenteel is het ontwerpdecreet bij de Raad van State. Het advies daarover wordt eind februari verwacht. Als dat er eenmaal is, zal ik bekijken wat ik nog moet aanpassen aan het ontwerp van decreet en kan ik het indienen in het parlement. Ik hoop dat dat dan in de loop van maart is, altijd vanuit het oogpunt van de invoering in september.

De acties in het plan worden nu al geconcretiseerd en uitgerold, in overleg met de stakeholders en de onderwijsverstrekkers. Voor alle duidelijkheid: het betreft de basiskennis bedrijfsbeheer, dus niet de verplichte vaktechnische competenties of de verplichte beroepsbekwaamheden. Dat zit niet in dat actieplan. Zoals u weet, werd de verplichting voor zestien beroepen al sinds 1 januari van dit jaar opgeheven. Wat rest, zijn de vaktechnische competenties of beroepsbekwaamheden uit de bouwcluster. U zei het zelf. Daarover moet ik eerlijk zeggen dat we daar, hoewel er veel is overlegd, nog niet uit zijn: dat consultatieproces en de analyses zijn daar nog aan de gang. Daar is er dus nog niet de conclusie om die beroepsbekwaamheden ook op te heffen.

Daarnaast zijn de sectorfederaties zelf in overleg met SYNTRA en de onderwijsverstrekkers om een geactualiseerde invulling te geven van de vaktechnische opleidingen. Mevrouw Christiaens, ik vind het veel beter dat dat bottom-up gebeurt. Zij zullen beter weten bij welke opleidingen ze daar stappen kunnen zetten.

Het actieplan zelf behelst enkel de alternatieven voor het eerder verplichte bedrijfsattest. Met andere woorden: dat benadert enkel de generieke competenties. Dat actieplan is in het najaar van 2017 tot stand gekomen door overleg met de werkgeversorganisaties UNIZO, Voka en het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen (NSZ). Alle onderwijskoepels werden ook betrokken bij dat overleg. Er was het GO!, het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO), Stichting Onderwijs & Ondernemen, het Departement Onderwijs en Vorming, SYNTRA Vlaanderen, de ondernemingsloketten en de prestartersinitiatieven.

De acties die in dat actieplan zijn opgelijst, worden nu uitgerold. Er zijn dan ook geen knelpunten, en aangezien de uitrol nu al is, hoeven we ook geen overgangsmaatregelen te hebben.

Specifiek voor de onderwijssector wordt er nauw samengewerkt met het Departement Onderwijs en Vorming, de onderwijskoepels en -netten. Zo trekken het Departement Onderwijs en Vorming en het departement Werk de actie ondernemerscompetenties binnen levenslang leren. Dat is een eerste activiteit. Een tweede activiteit is de evaluatie door Onderwijs van de opleidingsprofielen binnen het volwassenenonderwijs. Een derde zaak die gebeurt, is de vernieuwing van de eindtermen secundair onderwijs, met de economische en financiële competenties en de ontwikkeling van initiatief, ambitie, ondernemingszin en loopbaancompetenties die nu in eindtermen moeten worden vertaald. Mijnheer Parys, ik denk dus dat dat toch wel interessant is als het gaat over ondernemerschap en onderwijs.

Het actieplan werkt volgens drie strategische doelstellingen. De eerste is dat ondernemers de nood aan ondersteuning erkennen en warm worden gemaakt voor die opleidingsinitiatieven die ondernemingscompetenties versterken. Zoals ik al zei: dat is niet enkel bij de start, maar doorheen heel de ondernemerscyclus. Dat lijkt me heel belangrijk. De communicatie en sensibilisering daartoe zullen ook gebeuren.

Het feit dat UNIZO, Voka en het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen (NSZ) zelf mee het actieplan hebben opgesteld en dat er zwaar overleg is geweest, verzekert mij dat ook zij daar verder promotie voor zullen voeren. De overheid en de partners organiseren ook een klantgerichte ondersteuning op basis van de doelgroepnaden en de ervaring: 'learning by doing'. Overheid en partners spelen ook in op de diversiteit van de doelgroep. Dat is ook zeer essentieel. Er is echt een verschil tussen als je start met een bedrijf of als je wilt doorgroeien of als het om een overname gaat. Er zijn zoveel verschillende momenten.

De strategische doelstellingen werden binnen het actieplan vertaald in operationele doelstellingen en acties. Ze zijn in het actieplan terug te vinden vanaf bladzijde 12 tot 21. Het kan niet de bedoeling zijn dat we ze hier allemaal overlopen.

Voor wat betreft de prestartersbegeleiding bestaan er al initiatieven. Er is het initiatief van UNIZO, Go4Business. Er is START! van Starterslabo. De prestartersbegeleiding van Voka werkt onder de naam Bryo. Die zaten allemaal in de grote call en worden nu geëvalueerd. Daarbij wordt onderzocht in welke mate de initiatieven effectief de deuren openen voor prestarters. Aspecten zoals overlevingsgraad naar vijf jaar, de doorlooptijd van de begeleiding, de financiële geletterdheid en de capaciteit voor kredietverwerving worden van naderbij bekijken. Indien de doelstellingen onvoldoende worden gehaald, moeten de prestarterbegeleidingen worden bijgestuurd.

Samenvattend kan ik stellen dat we het attest kunnen afschaffen. Ik ben ervan overtuigd dat we met het actieplan een betere situatie hebben dan in het verleden: mensen kunnen niet alleen bij de start maar vooral gedurende de hele

loopbaan van een onderneming de nodige begeleiding krijgen. Dit blijft uiteraard vrij voor de mensen, het is geen verplichting.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, dank u voor uw uitvoerige antwoord. Ik heb in mijn inleiding al gezegd dat het zeker een goede zaak is dat de datum werd vervroegd. Daardoor heeft dat het voordeel van de duidelijkheid en de zekerheid. Door de acties waarnaar u hebt verwezen en de afstemming die er is geweest met alle actoren, zowel vanuit de werkgeversbegeleiding als vanuit de sociale partners en de onderwijsinstellingen, werd iedereen gehoord die daarbij betrokken moest zijn. We moeten op hen kunnen rekenen om dat verder mee te ondersteunen en te stimuleren, want daar zou inderdaad wel het knelpunt kunnen zitten.

Ik hoor startende ondernemers vaak vragen wanneer dat zal wegvallen, wanneer ze dat niet meer moeten doen. Het klopt dat hiermee een drempel wegvalt. Langs de andere kant is het ook niet helemaal positief: het werd bekeken als een verplichting, als een verzwaring, terwijl het natuurlijk ook de bedoeling heeft om nu net startende ondernemers of ondernemers-handelaars te begeleiden. Ze moeten kunnen inspelen op het levenslang leren en het levenslang ondersteunen en op alle maatschappelijke ontwikkelingen in de bedrijfswereld. Dat is heel belangrijk. We moeten ons ervoor hoeden dat er, doordat het geen verplichting meer is, weinig of sowieso minder gebruik van zal worden gemaakt.

Minister, u hebt zelf gezegd dat er wordt ingezet op sensibilisering, op stimuleren en op communicatie. U rekent daarbij op de partners. Minister, zijn er daarvoor bepaalde doelstellingen vooropgesteld? Hoe worden die gemonitord? Het zou jammer zijn als we binnen enige tijd zouden moeten vaststellen dat er door die afschaffing veel minder wordt gevormd en levenslang geleerd, terwijl dat nu net de bedoeling is.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Het is inderdaad verstandig voor de vaktechnische bekwaamheden bottom-up te werken. Dat is de goede aanpak. U zegt ook dat de verschillende levensfasen van een ondernemer anders moeten worden benaderd. Dat strookt met wat ondernemers ook willen. Ze willen iets op maat voorgeschoteld krijgen, ze willen geen eenheidsworst. Dat is dus verstandig.

Minister, op welke manier kunt u er mee voor zorgen dat die opleiding zoveel mogelijk door ondernemers zelf wordt gegeven? Als je competenties probeert aan te wakkeren, als je een ondernemer in spe of een ondernemer die bezig is, laat begeleiden, ook al is het een soort klassikale setting, door iemand die zelf met zijn voeten in de modder staat, is dat altijd bijzonder interessant. Ik zou in elk geval, als ik zo naar mezelf kijk, beter opletten dan als daar gewoon iemand staat die bepaalde bekwaamheden komt overbrengen vanuit een eerder theoretisch perspectief.

Minister, u hebt daarjuist gerefereerd aan de onderhandelingen die nog bezig zijn met de bouw. De vraag die elke volksvertegenwoordiger zich dan stelt is: hebt u enig zicht op hoelang dat nog zal duren? Wanneer wilt u daar eventueel mee landen?

Minister, wat gaat dit kosten? Kan een ondernemer die zich wil bijscholen, een beroep doen op de vandaag al bestaande generieke instrumenten? Of wordt dat op een heel laagdrempelige manier aangeboden?

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Güler Turan (sp.a): Minister, dank u wel voor de toelichting. Ik was nu al de hele tijd op zoek naar het actieplan waarnaar u net heeft verwezen. Ik vroeg mij af waar het is, maar ik heb het gewoon vast, denk ik. Dit document stond al op 14 juli 2017 op de agenda.

Het is niet altijd gemakkelijk omdat de Vlaamse Regering de nummers en de titels heeft veranderd. Ik heb het document vast en ik heb het eens gelezen.

Mij niet gelaten dat we de onduidelijke periode zo snel mogelijk willen passeren en dat we alles willen vervroegen, maar de oppositie, de meerderheid en de sector zagen ook wel het nut in van het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer'. We hebben gesteld dat er alternatieven moeten komen. De levenslange benadering is goed, maar we lopen wel het risico dat alles wat wordt aangeboden, vrijwillig wordt. Indien iemand niet wil instappen, kunnen we hem niet verplichten. Ik zie dat 90 procent niet slaagde om het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer' te halen. Dat zijn net de mensen met de grootste barrière tot de arbeidsmarkt, maar ook naar de ondernemersmarkt. Ik maak me, zoals velen onder ons, dan ook grote zorgen. We moeten opletten dat de kwaliteit van het ondernemerschap niet daalt met het wegvallen van het bedrijfsbeheer.

Minister, ik vrees ook voor de sociale dumping in de zelfstandigensector. Ik begrijp dat we dit van de Europese Commissie enigszins moeten weglaten, maar hoe houden we dan de sociale dumping tegen in de zelfstandigensector, waar het al heel moeilijk is? U frons de wenkbrauwen, maar een kapper kan zijn diensten aanbieden voor 25 euro, wat het minimum is. Anderen kunnen dat aanbieden voor 9 euro, 5 euro of nog minder.

Ik heb het plan bekeken en dit is vervroegd naar september 2018. Veel acties moeten echter nog worden onderzocht en zullen pas in het vierde kwartaal van 2018 klaar zijn. Ik verwijs naar de rol van het onderwijs. De eindtermen in het onderwijs moeten pas tijdens de volgende legislatuur worden veranderd. Ik weet dat het allemaal tijd nodig heeft, maar we moeten naar de overgangsfase kijken. Ook als de onzekerheid voor de ondernemers weg is, moeten we ervoor zorgen dat we niet te veel zwakke ondernemingen en mensen met weinig competenties op onze markten loslaten. Er is de vrijheid van ondernemen, maar een ondernemer die failliet gaat, gaat niet enkel zelf weg. Hij brengt veel anderen in de problemen.

Wat is de financiële impact van het wegvallen van het attest 'basiskennis bedrijfsbeheer' op al die middenveldorganisaties die inzake bedrijfsbeheer een aanbod aanbieden? Aangezien de verplichting wegvalt, neem ik aan dat de Vlaamse overheid een bepaald bedrag niet zal moeten uitgeven. Mijn vraag is dan ook wat de financiële impact is. Hoewel ik ze allemaal heb bekeken, wil ik dit niet actie per actie overlopen. Ik wist niet wat het moest zijn. Ik vraag me dit echt af. We hebben hier samen beslist dat de alternatieven op tafel moesten komen. Hoe zult u de alternatieven met die vervroeging van de timing op tafel brengen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Turan, we zullen dat doen door ze uit te rollen. We zullen dat allemaal uitrollen met de opleidingsverstrekkers. Uw voorbeeld inzake de eindtermen voor ondernemerschap is een zeer slecht voorbeeld. *(Opmerkingen van mevrouw Güler Turan)*

Mevrouw Turan, nu is het aan mij. Die eindtermen vormen maar een zeer klein onderdeel en hebben enkel met het secundair onderwijs te maken. *(Opmerkingen van mevrouw Güler Turan)*

Het is goed dat de mensen in het secundair onderwijs al een basis hebben, maar ik hoop dat iedereen beseft en steeds meer zal beseffen dat het nuttig is zich op een eigen onderneming voor te bereiden.

Ik vind dat u nogal positief bent en bijna de indruk wekt dat het attest 'basis-kennis bedrijfsbeheer' vroeger elk faillissement kon voorkomen. Dat was zeker niet het geval. Mensen vragen nu wanneer het wegvalt, want dan moeten ze dit niet meer volgen. Dit was ook de opmerking van mevrouw Christiaens. Het was raar, want mensen met een bachelordiploma, zelfs in de wijsbegeerte, kregen een attest. Een aantal lessen waren nogal theoretisch en weinig op de praktijk gericht. Ze zaten weinig 'met de boten in het slijk', zoals de heer Parys het uitdrukte. Het attest had zeker zin, maar inderdaad alleen bij het begin en afhankelijk van bij wie de cursus werd gevolgd of van de wijze waarop het werd behaald. Nu zullen sommige mensen reageren met de vraag wanneer ze kunnen beginnen zonder dat attest te halen. We moeten dat monitoren en opvolgen om na te gaan of er een effect is. De mensen moeten vlotter voor ze beginnen, bijvoorbeeld als ze hun ondernemingsnummer halen, informatie krijgen over waar ze een cursus kunnen opvolgen. Dat lijkt me goed, maar we moeten dit zeker monitoren en proberen te zien of mensen die een bedrijf beginnen, in de loop van hun loopbaan een aantal opleidingen volgen.

Mijnheer Parys, de opleidingen door de ondernemers zelf zal ik zeker niet opleggen, maar ik vind het zelf een goede zaak. Er zijn opleidingsverstrekkers, zoals SYNTRA, die vaak een beroep doen op mensen om opleidingen te geven. Aangezien de ondernemer vrij is om zelf te kiezen waar hij die opleiding volgt, kan hij zelf kiezen waar hij het meest denkt te leren. De mond-aan-mondreclame zal zeker meespelen. Dat is de beste werkwijze.

Wat de bouwsector betreft, vind ik zelf dat het al heel lang heeft geduurd. Ik ben een paar keer tussenbeide gekomen. In de loop van de voorbije paar weken heb ik mijn medewerker nog gezegd dat ik opnieuw zelf zal stellen dat we moeten afronden. Ik hoop dat nu te kunnen doen. Ik probeer altijd zo lang mogelijk samen tot iets te komen, maar op een bepaald ogenblik moet iedereen weten dat het samen niet lukt. Uiteindelijk zullen de beslissingen dan vanuit het beleid worden genomen. Dat wil ik de sector nog duidelijk maken. Ik heb veel geduld, maar er zijn momenten waarop een einde aan dat geduld moet worden gemaakt.

Mevrouw Turan, over de kosten moet ik u straks nog iets zeggen.

Wat betreft de kosten voor de ondernemers die dat willen volgen, zijn er de opleidingsincentives die we hervormd hebben met het Guldensporenakkoord. We zijn die nu aan het uitwerken met de opleidingscheques en dergelijke meer. Daarvoor kan ook de kmo-portefeuille gebruikt worden. Wat voor mij altijd belangrijk is, is dat de ondernemer er zelf voor kiest en bereid is om ervoor te betalen, maar dat we die drempel verlagen met een aantal initiatieven.

Mevrouw Turan, dan kom ik tot uw opmerking over de financiële effecten voor de opleidingsverstrekkers. Die opleidingen waren al betalend en dus is daar geen effect. De mensen betaalden die opleidingen en konden een beroep doen op de opleidingsincentives en dat kunnen ze morgen ook nog doen. U vreesde dat de opleidingsverstrekkers minder inkomsten zouden hebben, en dat kan zijn. Ze zullen zich beter moeten verkopen en de mensen overtuigen dat ze fantastische cursussen hebben, zodat die ondernemers effectief tot bij hen komen.

Wat de sociale dumping betreft: daar gaat het om de prijsreglementering. Dat is een federale materie. Dat verandert niet naargelang je al dan niet een attest bedrijfsbeheer hebt, integendeel. Wat er kon gebeuren, is dat iemand uit het buitenland hiernaartoe kwam en geen attest moest behalen en dat wie hier moest beginnen wel een attest moest behalen. Dat is nu weggewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, we moeten erop vertrouwen dat de acties tijdig en goed worden uitgerold. We moeten dat goed monitoren en opvolgen omdat de kwaliteit van ondernemers en de kwaliteit van het aanbod aan de consumenten het belangrijkste blijft.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Minister, ik ben tevreden met uw antwoord. Mijn enige opmerking is dat ik benieuwd ben om binnen een jaar de cijfers te evalueren en na te gaan in welke mate de mensen die die opleiding gevolgd hebben, daar tevreden over zijn. Ik ben ook benieuwd of we daar op een of andere manier de effecten van kunnen zien in het ondernemerslandschap.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.